

EBA/GL/2023/05

13.6.2023

Riktlinjer om ändring av riktlinjerna EBA/GL/2022/01 för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter i enlighet med artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU (riktlinjerna för möjlighet till resolution) för att införa ett nytt avsnitt om testning av möjlighet till resolution

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och de finansiella instituten med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
2. Av riktlinjerna framgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) ståndpunkt i fråga om lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionsrätten ska tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter bekräfta att de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det senast den 25.10.2023. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist, kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningarna ska skickas in via det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen "EBA/GL/2023/05". Anmälningarna ska lämnas in av personer som har befogenhet att på de behöriga myndigheternas vägnar rapportera om hur riktlinjerna följs. Eventuella förändringar i graden av efterlevnad måste också rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. Dessa riktlinjer ändrar riktlinjerna för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter i enlighet med artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU av den 13 januari 2022 (EBA/GL/2022/01)² (nedan kallade *riktlinjerna*).
6. De bestämmelser i riktlinjerna som inte ändras genom dessa riktlinjer är fortfarande i kraft och fortsätter att gälla.

3. Tillämpningsdatum

7. Dessa riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2024.

4. Ändringar av riktlinjerna för möjligheter till resolution³

8. Punkt 5 i riktlinjerna för möjlighet till resolution ska ändras enligt följande:

”5. I dessa riktlinjer specificeras, med beaktande av artiklarna 10.5 och 11.1 i direktiv (EU) 2014/59⁴, de resolutionsverktygsspecifika åtgärder som institut, inbegripet enheter som avses i artikel 1.1 (nedan kallade *institut*), och resolutionsmyndigheter bör vidta för att förbättra möjligheten till resolution av institut, grupper och resolutionsgrupper i samband med den

² <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/recovery-and-resolution/guidelines-institutions-and-resolution-authorities-improving-resolvability>

³ Riktlinjer EBA/GL/2022/01 för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter i enlighet med artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU (riktlinjerna för möjlighet till resolution).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

bedömning av möjligheten till resolution som utförts av resolutionsmyndigheter i enlighet med artiklarna 15 och 16 i det direktivet.”

9. Punkt 7 i riktlinjerna för möjlighet till resolution ska ändras enligt följande:

”7. Dessa riktlinjer är inte tillämpliga på institut vars resolutionsplan, eller resolutionsplanen för den grupp som de tillhör, föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning. Om strategin ändras, särskilt från likvidation till resolution, ska riktlinjerna tillämpas fullt ut senast tre år efter dagen för godkännandet av resolutionsplanen, inklusive den nya resolutionsstrategin, med undantag av avsnitt 4.6 som ska tillämpas senast ett år efter den dagen.”

10. Punkt 10 i riktlinjerna för möjlighet till resolution ska ändras enligt följande:

”10. När det gäller institut som ingår i grupper som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU är riktlinjerna tillämpliga på varje resolutionsgrupp nivå och, i förekommande fall, även på individuell nivå. Avsnitt 4.6 och avsnitt 4.7 gäller även på nivån för gränsöverskridande dotterföretag som inte är resolutionsenheter, om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 45f i direktiv 2014/59/EU överstiger det belopp som är tillräckligt för att absorbera förluster i enlighet med artikel 45c.2 första stycket led a i det direktivet.

11. Rubriken på avsnitt 3 i riktlinjerna för möjlighet till resolution ändras på följande sätt:

”3. Genomförande och övergångsbestämmelser”

12. Efter punkt 13 i riktlinjerna om möjlighet till resolution ska de nya punkterna 13a, 13b och 13c läggas till enligt följande:

”13a. Instituterna bör lämna in den första självvärderingsrapporten som avses i punkt 124 till resolutionsmyndigheterna senast den 31 december 2024.

13b. Genom undantag från punkt 132 bör resolutionsmyndigheterna meddela det första programmet för testning av möjligheten till resolution som avses i punkt 130 senast den 31 december 2025.

13c. De institut som avses i punkt 138 bör senast den 31 december 2025 överlämna den första huvudhandlingsplanen som avses i den punkten till resolutionsmyndigheterna.”

13. Punkt 56 e ska ändras enligt följande:

”e. godkänna de viktigaste leverablerna och säkerställa lämpliga delegeringsarrangemang i detta avseende, som en del av lämpliga interna kontroll- och säkerhetsmekanismer (till exempel mallarna för resolutionsrapportering och självvärderingsrapporten).”

14. Efter avsnitt 4.5 ska de nya avsnitten 4.6, 4.7 och 4.8 med punkterna 124–129, 130–137 respektive 138–142 införas i riktlinjerna enligt följande:

4.6. Självutvärderingsrapport

124. Instituterna bör minst vartannat år utarbeta och lämna in en rapport till den berörda resolutionsmyndigheten, där de själva bedömer om de uppfyller, och i vilken utsträckning, den kapacitet som anges i avsnitt 4.1–4.5 och 4.8 i dessa riktlinjer och i avsnitt 4 och 5 i riktlinjerna om överförbarhet för att komplettera bedömningen av överföringsstrategier i samband med resolution (riktlinjerna om överförbarhet)⁵, och ta hänsyn till eventuell återkoppling från myndigheterna inom de två åren, bland annat följande:

- a. Grad i vilken kapaciteten uppfylls (låg, medelhög, hög, ej tillämpligt).
- b. Beskrivning av hur kapaciteten uppfylls eller varför den inte anses tillämplig enligt punkt a.
- c. Bedömning av brister gällande möjligheterna till resolution i enlighet med dessa riktlinjer och institutets riktlinjer, om hur denna brist kan åtgärdas och när.
- d. Beskrivning av hur kapaciteten är inbyggd i den normala verksamheten.
- e. Beskrivning av hur kapaciteten förhåller sig till institutets återhämtningsplanering (t.ex. om verksamhetskontinuiteten i resolutionsarrangemang även stöder återhämtningsalternativ, t.ex. avyttringar, eller om återhämtningsarrangemang används för att stödja resolution).
- f. Alla interna eller externa bedömningar som gjorts av hur dessa riktlinjer har tillämpats av institutet, inbegripet interna eller externa revisionsrapporter, externa konsulter bedömningar, simuleringsövningar eller tillsynsgranskningar.
- g. Eventuella ytterligare ämnen som fastställts av den relevanta resolutionsmyndigheten (t.ex. lärdomar från den senaste tidens ekonomiska nedgång eller marknadshändelser).

125. I sammanfattningen av självutvärderingen enligt punkt 124 bör instituterna

- a. redogöra för sin förståelse av den resolutionsstrategi som resolutionsmyndigheten fastställt och av sin och myndighetens eller myndigheternas roll i genomförandet av denna strategi,
- b. beskriva sin testnings- och garantiramverk som gör det möjligt för dem att säkerställa sin kapacitet att stödja genomförandet av resolutionsstrategin på kontinuerlig basis,

⁵ Riktlinjerna EBA/GL/2022/11 för institut och resolutionsmyndigheter om överförbarhet för att komplettera bedömningen av överföringsstrategier i samband med resolution (riktlinjerna för överförbarhet).

- c. sammanfatta sin självvärdering utifrån de viktigaste områdena för möjligheten till resolution enligt följande:
- i. Styrning.
 - ii. Verksamhetskontinuitet i resolution och tillgång till FMI⁶.
 - iii. Förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.
 - iv. Likviditet och finansiering vid resolution.
 - v. MIS⁷.
 - vi. Kommunikation.
 - vii. Överförbarhet och omstrukturering.

126. Instituterna bör lämna in rapporter till resolutionsmyndigheten minst vartannat år. Den första rapporten bör lämnas in senast den 31 december 2024.

127. När det gäller gränsöverskridande resolutionsgrupper bör självvärderingsrapporten antingen lämnas in av resolutionsenheten till resolutionsmyndigheten på gruppnivå (eller av den berörda resolutionsmyndigheten om det finns en strategi med flera ingångspunkter) eller av enheten som inte är resolutionsenhet till den lokala resolutionsmyndigheten.

128. I förekommande fall bör självvärderingen av enheten som inte är föremål för resolution utarbetas på grundval av gruppresolutionsstrategin och i samordning med resolutionsenheten.

129. När det gäller den självvärderingsrapport som avses i punkt 124 bör instituten följa det format som tillhandahålls av deras resolutionsmyndighet.

4.7. Flerårigt testningsprogram

130. Resolutionsmyndigheterna bör, med beaktande av den självvärderingsrapport som avses i avsnitt 4.6, och i synnerhet de delar som krävs enligt 124 (d–f), anta ett flerårigt program för testning av möjligheten till resolution för institut inom deras ansvarsområde. Programmet bör inbegripa alla de kapaciteter som fastställs i dessa riktlinjer och EBA:s riktlinjer för överförbarhet⁸.

⁶ Finansmarknadsinfrastruktur.

⁷ Ledningsinformationssystem.

⁸ EBA/GL/2022/11.

131. Det bör omfatta en period på tre år (varav de två sista är preliminära) för att göra det möjligt för instituten att optimera sina insatser för resolutionsplanering. Det bör uppdateras/bekräftas av resolutionsmyndigheten varje år. Resultatet av den årliga granskningen bör meddelas instituten utan onödigt dröjsmål.
132. Resolutionsmyndigheterna bör meddela instituten det program för testning av möjligheten till resolution som avses i punkt 130 och dess årliga uppdateringar eller bekräftelser som avses i punkt 131, senast tillsammans med sammanfattningen av resolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution i enlighet med artikel 10.7 a i direktiv 2014/59/EU.
133. Resolutionsmyndigheterna bör, med beaktande av den icke uttömmande förteckning som anges i bilaga 4, i programmet för testning av möjligheten till resolution (som avses i punkt 130) ange de olika bedömningar, tester, metoder, praxis och verktyg som de avser att använda för att testa om de arrangemang som instituten har infört för att stödja genomförandet av deras resolutionsstrategi är tillräckliga.
134. När resolutionsmyndigheterna överväger valet av testtekniker i sitt program för testning av möjligheten till resolution enligt punkt 130 bör de följa en riskbaserad metod på grundval av institutens riskprofil, storlek och affärsmodell (t.ex. ÖUP-kategorisering⁹) och samlat ÖUP-betyg¹⁰ och beakta följande:
- Framstegen när det gäller möjligheten till resolution/i vilken grad de möjligheter till resolution som anges i dessa riktlinjer uppfylls.
 - Den övergripande kvaliteten på det interna arbetet med säkerställande av möjligheten till resolution, vilket framgår av självutvärderingsrapporten.
135. När det gäller gränsöverskridande resolutionsgrupper bör det fleråriga programmet för testning av möjligheten till resolution diskuteras mellan resolutionsmyndigheterna på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för de dotterföretag som omfattas av dessa riktlinjer.
136. När det gäller gränsöverskridande grupper bör resolutionsenheternas fleråriga program för testning av möjligheten till resolution, inklusive testerna inom ramen för detta, utföras antingen av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller av värdresolutionsmyndigheterna i samordning med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten – enligt överenskommelse mellan dem.

⁹ÖUP-kategorisering: indikator för institutets systemvikt som tilldelats på grundval av institutets storlek och komplexitet och omfattningen av dess verksamhet. Se även avsnitt 2.1.1 i EBA:s reviderade riktlinjer för översyns- och utvärderingsprocessen (EBA/GL/2022/03).

¹⁰Se definitionen i EBA:s reviderade riktlinjer för översyns- och utvärderingsprocessen (EBA/GL/2022/03) s. 21. "Samlat ÖUP-betyg" är en numerisk indikator för den samlade risken för institutets bärkraft baserat på bedömningen av ÖUP.

137. Resolutionsmyndigheterna bör, med institutet och, när det gäller gränsöverskridande grupper, åtminstone med medlemmarna i resolutionskollegiet, dela resultaten av alla tester som genomförs i enlighet med det program för testning av möjligheten till resolution som avses i punkt 130.

4.8. Huvudhandlingsplan

138. Moderföretaget inom unionen och resolutionsenheterna i en resolutionsgrupp som antingen omfattas av artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013 eller vars totala tillgångar överstiger 100 miljarder euro på resolutionsgrupp-nivå, och de som utsetts av den relevanta resolutionsmyndigheten som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars totala tillgångar understiger 100 miljarder euro, men för vilken resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 45c.6 i direktiv 2014/59/EU gjort bedömningen att den utgör en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang, bör utarbeta en huvudhandlingsplan.

139. Huvudhandlingsplanen bör begäras från andra institut än dem som anges i punkt 138 när resolutionsmyndigheten bedömer att detta är motiverat med hänsyn till organisationens komplexitet och det efterföljande behovet av en hög grad av samordning av möjligheterna till resolution.

140. Huvudhandlingsplanen bör¹¹

- a. definiera viktiga roller och ansvarsområden för den verkställande ledningen under tiden fram till och under resolution,
- b. fastställa de frågor och tidsramar för vilka beslut bör fattas av ledningen inför och under resolution,
- c. fastställa de utlösande faktorerna för aktivering av delhandlingsplaner (handlingsplan för skuldnedskrivning, handlingsplan för överföring, beredskapsplaner för tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer, kommunikation),
- d. fastställa källa, tidsfrister och format för de informationskällor som ska ligga till grund för dessa styrelsebeslut,
- e. visa hur de olika delarna av genomförandet av resolutionsstrategin samverkar med varandra och i synnerhet följande:
 - i. Genomförande av skuldnedskrivning (handlingsplan för skuldnedskrivning).
 - ii. Handlingsplan för överföring (i förekommande fall).

¹¹ Bilaga 5 innehåller en ingående beskrivning av huvudhandlingsplanens uppbyggnad.

- iii. Värdering.
 - iv. Finansiering och likviditet vid resolution (inklusive övervakning/finansiering av säkerheter i resolutionsstrategin).
 - v. Tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer (inklusive beredskapsplaner).
 - vi. Verksamhetskontinuitet (inklusive tjänstekatalog).
 - vii. Omstruktureringsplan för verksamheten.
141. Instituterna bör uppdatera sina huvudhandlingsplaner minst en gång om året eller efter en förändring av deras juridiska eller organisatoriska struktur eller en förändring av deras operativa eller finansiella förhållanden som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av huvudhandlingsplanen. Resultatet av den årliga granskningen bör meddelas resolutionsmyndigheterna utan onödigt dröjsmål.
142. Efter bilaga 3 till riktlinjerna om möjlighet till resolution ska bilagorna 4 och 5 införas enligt följande:

Bilaga 4 – Icke uttömmande förteckning över metoder som är tillgängliga antingen för institut för deras kvalitetssäkringsarbete eller myndigheter för testning

a. Självcertifiering	När institutet självcertifierar sin efterlevnad av en regel.
b. Självutvärdering	En självutvärdering är en utvärdering som institutet gör av sin egen förmåga att utföra de begärda uppgifterna i god tid och uppnå den förväntade kvaliteten. Självutvärderingen förutsätter en granskning av befintliga processer och förfaranden och eventuellt en granskning av lärdomarna från tidigare stressituationer. En självutvärdering leder till en gapanalys mellan institutets kapacitet och myndighetens förväntningar.
c. Företag delar med sig av resultaten av sina system eller interna tester via demonstrationer till myndigheter/"walk-through"-tester	Ett "walk-through"-test följer en transaktion steg för steg genom ledningsinformationssystemet eller förfarandena från början till slut.
d. Rimlighetskontroll	Processinriktad, fokuserad och flexibel rimlighetskontroll av utvalda steg i en handlingsplan.
e. Simuleringsövning	Simuleringsövningar i realtid är övningar där institut testar (valda) delar av de element som identifierats av resolutionsmyndigheten på grundval av en testkrishändelse och identifierar områden för förbättring för att säkerställa att resolutionsstrategin kan genomföras effektivt och i rätt tid.

En inledande fas för att förbättra handlingsplaner och säkerställa standardisering, samstämmighet och anpassning till kraven för dokumentation av viktiga processer genom enskilda steg, inbegripet tidpunkter, ansvarsområden och beroendeförhållanden.

f. Skrivbordsövning

Backoffice-testning där siffror stäms av mellan olika dokument för att bedöma datamängdsriktighet och tillförlitlighet.

Granskning av möjligheterna till resolution genom internrevision, som en del av institutets kvalitetssäkringsarbete för fortsatta möjligheter till resolution.

g. Internrevision

Granskning av möjligheterna till resolution av en tredjepartsexpert.

h. Oberoende verifiering av tredje part

En fördjupad granskning av ett specifikt ämne som genomförs i institutets lokaler under en på förhand fastställd tidsram.

i. Djupgående analys

Inspektioner på plats är utredningar och tester som utförs av myndigheter med en förutbestämd omfattning och tidsram och äger rum i institutens lokaler. Inspektionerna bör vara djupgående samtidigt som de följer proportionalitetsprincipen och syfta till att ge en detaljerad ögonblicksbild av processernas lämplighet och genomförande.

j. Inspektion på plats

Bilaga 5 – Huvudhandlingsplan

Ingående beskrivning av huvudhandlingsplanens uppbyggnad:

